

1 el proemi

*S'esmuny el temps; i es fa palès
que rimaire i xaruc contrasten;
junts troten picant-se la cresta.
Com a cucs, els seus dies arrien
en lenta embafada coexistència;
embolcallats per nafres, pupes,
llatzèries; un femer de llàstimes.
Vuit dècades, a la fi exhaurides;
els tardans somnis, es floreixen.*

2 cos II

*Enllestit aquest proemi, clavaría,
negligint el poc català mestratge,
tosc i estentori **mecachis**... Salut.
Segueixo; però tant sols arriscaré
enumerar un reguitzell de fallides.
Congènits atributs del personatge;
malgrat hagi copsar uns llorers.
Capejar l'existència és un només;
rima sí; però versejar, en absolut.*

3 cos I

*Un sorrut!; mode com es titlla
qui fuig de les injustes llaors;
i no té de bon pair els honors.
Sí el comú de la gent, s'entesta,
ell farà veure molt ho detesta.
Tothom pagui ja el seu peatge;
uns, per revenir en aquest acte
sou meritoris d'un bon flagell.
L'altre, el turment serà per ell.*

4 l'epíleg

*Ara, fent ús de la benevolència
dels força i baldats assistents,
evidenciant de rancúnia, gens;
vindico el meu dret, no obstant,
d'agrair d'aquest cercle ingent
sa valuosa i estimada presència
en un prec de puça condensant,
entomeu una sentida abraçada;
la despatxo, suara, d'ací estant.*

jvp febrer 2025